

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

La

Abonament lunar

pentru Martie st. v.

— cu prețurile din capul foi —

invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

Sibiu, 2 Martie st. v.

În ajunul alegerilor pentru primul pe-
riod de cinci ani concetățenii nostri ma-
ghiari se îngrozesc, în sfârșit, și ei de co-
rupțiunea electorală și de cheltuielile enorme
ale campaniei electorale.

Mulți bani și multe puteri costă ma-
rele neadevăr al unei diete compuse aproape
numai din Maghiari și slugi ale Maghia-
rilor. Majoritatea precumpănitoare a ale-
gătorilor din țerile coroanei ungare, lăsată
în voia ei, ar trimite în dietă oameni, care
servescau cauza statului ungar, nu însă
interesele speciale ale rasei maghiare:
ca să trimită Maghiari ori slugi de ale Ma-
ghiarilor, majoritatea aceasta trebuie să fie
siluită cu puterea, violentată, coruptă, cum-
părată.

Așa a fost până acum și tot astfel
are să fie și de aici înainte, numai că toate
se vor petrece în proporțiuni mai mari,
fiindcă alegerile se fac de aici înainte pentru
un period de cinci ani. Dacă dar' până
acum un candidat a riscat 15 mii pentru
un mandat, va risca de aici înainte 25 și
30 de mii.

Cât pentru guvern, lucrul e ușor, mai
ușor chiar ca până acum. Are puterea,
poate să violenteze, poate să corumpă și
bani găsește și în vistieria comună, și în
pungile particularilor.

Guvernul poate să ajute pe candi-
dații, care n'au bani, și să compenseze pe
cei-ce cheltuiesc pentru scopuri electorale,
chiar și în cazul, când ei nu reușesc. Banii,
pe care îi cheltuiesc, guvernamentali în
campania electorală, nu sunt bani dați pe
gârlă, ci capital băgat într-o întreprindere
foarte lucrativă. „Dați numai înainte, —
dicea ministrul, — că acum merge pe
cinci ani!“

Cu totul alta e situațiunea opozițiunii.

Pentru ea întreprinderea e foarte ris-
cată: dacă obține majoritatea, a vădit-o
Dumnezeu, dar' dacă rămâne în minori-
tate, banii sunt duși pe copcă.

Foarte firesce dar' opozițiunea, care
nu prea speră să obțină majoritatea în
dietă, stăruie, ca pentru alegerile viitoare
misa să fie mai mică decum a fost în
trecut.

„Nu mai putem, am ajuns la sapă
de lemn, ne-am sleit!“ — strigă opoziți-
onali.

„Aș'!“ — răspunde partidul guverna-
mental, — „nu vă descuragiați! gloria în
luptă se câștigă!“

Asta, — se înțelege, — tot numai
Maghiarii așa ei între ei: noi ăstia alții
n'avem să ne amestecăm în asemenea dis-
cuțiuni.

Plouată, cu deservire plouată e opo-
zițiunea maghiară din Ardeal.

„Bine, — dicea ea! — e oare lucru
cu minte ceea-ce facem noi? Pe când Ro-
mânii stau frumos acasă și-și caută de
treburile lor, noi ne ocărăm unii pe alții,
ne sbuciumăm, denunțăm înșine abuzurile,
pe care le facem, le dăm înșine mărturie
despre violențele, pe care le comitem, ba
îi mai și plătim, ca să ne dea voturi,
când între noi nu găsim destule. Cât
pentru voi, cei guvernamentali, găsiți mai
târziu compensațiunea cuvenită; noi însă,
bieții de opoziționali, noi n'o mai putem
duce, ne-am ruinat. Haideți dar' să ne
împărțim asupra mandatelor și să mergem
„tambour battant“ în dietă.“

Așa vorbește dl Nicolae Bartha din
stânga extremă.

Răspunde dl Iuliu Horváth în coloa-
nele ziarului „Nemzet“:

„În timpul scurtei noastre vieți parlamen-
tare, — dicea dl Horváth, — am putut să câști-
găm în de prisos învățătura, că clasa de mijloc,
care este simbul elementelor ce au dus lupta,
a făcut relativ cele mai mari sacrificii morale
și materiale. În aceste lupte au scăzut mult
puterile acestei clase; și în proporțiune, în care
se întâmplă aceasta, în aceeași proporțiune crește
în viața statului înfrîurirea acelor factori, care
cu venirea lor la putere aduc în desvoltarea

vieții constituționale fie reacțiunea, fie simpto-
mele căderii spre anarhie.“

Aceste sunt dișe așa — mai cu per-
dea, ca să nu înțeleagă ori-și-cine ce vrea
să dică celebrul publicist.

Clasa de mijloc, despre care ne vor-
besce, sunt acei nemeși scăpătați, pentru
care politica este o profesiune, care mor
de foame, dacă nu sunt hrăniți din bud-
getul statului. Foarte firesce dar' ei au
adus cele mai mari sacrificii, fiindcă aveau
interes de a le aduce. Încetul cu încetul
„sacrificiile“ i-au istovit cu deservir-
șire, încât nu mai prea au ce să sacrifice.
Și dacă mâne un Cavaler de Schmerling ar
avere să facă alegeri în Ungaria, el ar ob-
ține majoritatea cu mai puțină cheltuială
ca dl Coloman Tisza, fiindcă nobila
„clasă de mijloc“ nu mai poate astăzi
să între ca odinioară în campania electo-
rală, eară acelui Cavaler de Schmerling i-ar
trimite și Românii, și Sârbii, și Slovaci,
și Germanii, ba chiar și Ovreii gratis de-
putații în dietă. De aceasta se teme dl
Iuliu Horváth. — Și, — cine știe? —
poate că și are dreptul de a se teme, căci
cu aparatul, pe care l-a creat dl Coloman
Tisza, ca să țină prin Maghiari „naționa-
litațiile“ în frâu, foarte lesne ar pute să
facă vre-un alt bărbat de stat încercarea
de a-i ține prin „naționalități“ pe Ma-
ghiari în frâu.

„Bani albi pentru dîle negre!“ —
strigă dar' guvernamentul din Ardeal și
stăruie, ca îndeosebi în Ardeal partidele
maghiare să pacteze.

„Nu cred, — dicea el — că cineva ar susține,
că prin asemenea pactare se falsifică opinii-
ile cetățenilor alegători fie în ceea-ce privește partidele,
fie cât pentru persoane, dar' da, trebuie să năsim,
ca în mișcările electorale nici autoritatea facto-
rilor guvernamentali să nu se stîrbească, nici
ura de rasă, și disensiunile naționale să nu pri-
mească un nou nutrement, nici, în sfârșit, ele-
mentele patriotice din această parte
a țării să nu sufere o nouă scădere în
puterile lor lăncedite prin născelupte,
care sunt de prisos.“

Anume aici în Ardeal luptele sunt
de prisos, căci Românii nu iau parte la
campania electorală, eară Sașii sunt siguri

în cercurile lor. Maghiarii n'au dar' de-
cât să se înțeleagă între dinșii și să se
împartă frățesce asupra mandatelor.

Dar' de aceea Ungaria tot sub re-
gimul constituțional rămâne.

O întrebare.

Ziarul „Kolosvár“, cel mai au-
torizat dintre organele de publicitate ale
„reuniunii de cultură“ din Cluj, publică
în numărul dela 12 Martie a. c. urmă-
toarea notiță:

„Clericalul „Magyar Állam“ comunică o
scire afară din seamă interesantă din părțile
ardelenesci. Scrie, că în diecesa Gherlei nu de
mult credincioși ai bisericii greco-orientale au
trecut mulți și în masă la biserica greco-catolică.
În comuna Rogoz (care se ține de cercul Lă-
pușului-unguresc), patruzeci de familii greco-
orientale s'au făcut greco-catolice; la Ungu-
reni (care se ține de același cerc) au trecut
56 familii. Mai puternică a fost mișcarea la Săcu,
unde întreaga comună bisericească gr-
orient. dimpreună cu parochul ei s'a catolizat.
Astfel în timp scurt câteva sute de familii au pără-
sit biserica gr-orient, făcându-se greco-catolice.
„Magyar Állam“, lăsând la o parte foloasele
confesionale, consideră aceste treceri ca foarte
importante și din punctul de vedere național
maghiar“.

Am ținut totdeauna să păstrăm o ati-
tudine rezervată în cestiuni confesionale și
să nu ne pronunțăm față cu ele decât
atunci, când e la mijloc vre-un interes
comun tuturor Românilor. Ne impunem
și acum aceeași rezervă.

Scim, că mulți dintre preoții români
greco-catolici, crescuți prin seminare ma-
ghiare romano-catolice, au pierdut mult din
firea lor românească, se simt mai mult
campioni ai catolicismului decât Români
și cred, că fac o treabă bună, dacă adi-
menesc pe câte un biet de Român să-și
renege legea, în care s'a născut și să se
facă urgisit între oamenii, în mijlocul că-
rora a crescut și are să trăiască și mai de-
parte. Scim de asemenea, că nu este de
loc greu a face propagandă catolică prin-
tre fiii bisericii române greco-orientale
astăzi, când creștinul greco-oriental din
Ardeal nu mai poate privi spre cele-ce se
petrec în fruntea bisericii lui, fără-ca să-și
acoperă fața. Dacă nu identificăm însă bi-
serica greco-orientală cu oamenii ajunși în
fruntea ei, care sunt jertfele unei situa-
țiuni rele, nu vom identifica nici pe bi-

Foița „Tribunei“.

Princesa fermecată.

Poveste.

De P. Dulfu.

(Urmare.)

c) Cântecul ursitoarei rele.

Ursitoare 'n lume eu,

Pentru omenire

Torc și taiu după-cum vreu

Ale vieții fire.

Fusele 'mi-se supun,

Saltă, se 'nvărtesc mereu

Toate după placul meu,

Și pe loc stau, când le spun.

Un fus o să te străpungă

Jună 'n floare când vei fi,

După care-o noapte lungă

Ca și moartă vei durmi.

Ursitoare 'n lume eu,

Pentru omenire

Torc și taiu după-cum vreu

Ale vieții fire.

III.

Grăit-a, și într'un minut

Figura cruntă-a dispărut.

Lăsând pe toți înspăimântați.

Ear' împăratul le grăiesce:

„Ce-am auzit, mă îngrozesc;

„Boieri, amici! nu mă lăsați, —

„Ursita aspră, diavolească,

„Ah, n'o lăsați să se 'mplinească!

„Ești, căutați neobosit

„Prin case, de sus până jos,

„Dela palatul cel pompos

„Pân' la bordeiul umilit, —

„Prin toată 'mpărăția mea,

„Și câte fuse veți vedea,

„Aduceți-le-aici pe toate

„Să fie 'n bucăți fărîmate

„Și arse toate, precum vreu,

„De mâna asprului călău

„În ciuda ursitoarei crunte!“

Spre-a 'ndeplini astă poruncă,

Slujbași, aprozi, boieri de frunte,

Pe cai îndată se aruncă

Și pleacă, iau la goană-amară

Pe toate fusele din țeară;

Le caută, unde sunt ascunse,

Le scot din locuri nepătrunse,

Și le aduc, cum le-au aflat,

Cu miile la împărat.

Aduse aici, toate pe loc

De un călău sunt arse 'n foc.

„Acum, femeie urgisită,

„Ce-'mi pasă de a ta mânia?

„De poți, un fus arată-'mi mie,

„Și fă-ți urarea împlinită!“

Așa 'mpăratul vesel a grăit

În suflul de mândrie stăpănit.

Trecură luni, ani au trecut,

Din copilă s'a făcut

O jună fată grațioasă

Ca primăvara de frumoasă,

Și ca un trandafir de vie.

Dar' pe pământ îi suridea

Așa puțină bucurie!

Căci în castel ea trebuia

Închisă tot mereu să stea

Și 'n veci păzită de femei;

Ear' luncile surideătoare

Puteau numai din depărtare,

Din umbra strimtelor odăi

Să le privească ochii sei.

Și din copilă de când ea

A devenit o fată mare,

În sin bietu 'mpărat era

Din nou cuprins de înfristare.

Par' că-i sunau mereu în minte

Îngrozitoarele cuvinte

Rostite-atunci cu înfocare

De-acea cumplită ursitoare.

Spre-a se distra, 'ntr-o zi el

La vânătoare 'n crâng pornesc;

Ear' fata 'nchisă în castel

Când fără pază se trezesc:

Profită de privilegiu și ese

Pitiș din curtea îngredită

În valea cea cu umbre dese.

Și cât era de fericită,

Când prima oară i-a zîmbit

În față câmpul înverdit.

d) Cântecul fetei de împărat.

Ce dulci, plăcuți flori ați inima mea simte,

Când prima oară es din aste ziduri strimte!

Eu te salut, natură! te-admir, frumos pământ!

Și brațele-'mi voioase le 'nalț spre cerul sfânt. —

Prin ramuri vîntul lin adie,

Șoptind copacii se mlădie.

Jos flori frumos mirositoare,

Prin aer șoapte 'ncântătoare,

Și 'n sinul meu, ah! ce plăcere!

Ca s'o exprim nu am putere.

Eu te salut, natură! te-admir, frumos pământ!

Și brațele-'mi voioase le 'ntind spre cerul sfânt. —

IV.

Astfel aleargă ea prin lunci

Cu dor, făcându-și visuri dulci. —

De-odată simte, ca din sbor,

Furând auzu-i pe sub soare

Un glas ceresc, încântător,

O melodie răpitoare,

Un cântec dulce, plin de foc, —

Și tresărind, ea stă pe loc,

serica greco-catolică cu puținii ei preoți înstrăinați, care sînt jertfele unei rele educațiuni, ei stăruim a crede, că frați sîntem noi Românii cu toții și deopotrivă românesci sînt amîndouă bisericile, în care sîntem împărțiți. Și de aceea detestăm ori-și-ce mișcare, în urma căreia se poate stîrni vre-o vrajbă între noi, și o adîncă durere ne cuprinde, cînd vedem în mijlocul nostru oameni, care propagă spiritul de împărechierii și păcatul renegării.

Cunoaștem din destul omul și lumea, ca să știm, că accia, care își reneagă legea, n'o fac aceasta din convingere religioasă, ci pentru motive, pe care adevărata biserică creștinească le condamnă. Sînt oameni care se ceartă între dînșii ori se pun în conflict cu autoritățile bisericesci. Și nu e nici românească, nici creștinească fapta, pe care o sîvîrșesc preotul, fie el greco-oriental, fie greco-catolic, cînd profită de asemenea conflicte, ca să-i adimenească prin fel de fel de promisiuni pe oameni la renegare. Căci prin aceasta nu numai se aruncă sîmînța amărîciunii între noi, ci se propagă totodată și spiritul de renegare. Preoții, și cei greco-catolici, și cei greco-orientali, se bage bine de seamă, căci mai sînt și alții, care caută printre Români proseliți, și dacă nu va fi hulit preotul, chiar preotul, care îi spune Românului, că nu e mișel acela, care-și reneagă legea, că renegarea este o faptă iertată, bună, frumoasă, atunci vai și amar de turma românească, — ea se va risipi și se va adevăra ceea-ce ăce „Magyar Állam“ despre importanța trecerilor din punctul de vedere *național maghiar*.

Întrebăm dar, dacă fruntașii mireni ai bisericii române greco-catolice cred, că este bine, că este oportun, că este potrivit cu interesele noastre naționale să se re-susecite chiar acum luptele confesionale între Români, și să li se dea acelora, care nu vor să trăim ca frați, un pretext, spre a stîrni o turburare între noi, îi întrebăm, dacă ei nu cred, că este bine, oportun și potrivit cu interesele naționale să intervină cu autoritatea lor și să reproabe cele ce s'au petrecut la Săcu, enunțiînd fără de rezervă principiul, că este condamnabil ori-și-ce proselitism făcut între Români?

Întrebăm apoi pe fruntașii *preoțesci* ai bisericii române greco-catolice, dacă ei cred, că este în interesul bisericii lor, ca cel mai autorizat organ al catolicilor, „Magyar Állam“, să spună, că din punct de vedere „național maghiar“ e foarte important, ca Românii gr.-orientali să se facă greco-catolici, să insinue, că biserică română greco-catolică nu este definitiv românească, ci numai o formă de tranziție spre catolicismul maghiar, un fel de scoală de pregătire pentru maghiarism, că preoții greco-catolici sînt, întocmai ca la Ruteni, nise agenți mascați ai maghiarismului, și întrebăm, dacă nu sînt cumva de părere, că trebuie să protesteze contra acestei insinuări?

Correspondență din Viena.

Viena, 12 Martie n. 1887.

Așa dar principele Bismarck are septenatul. Ce e drept nu-i fu acordat unanim de către „Reichstag“-ul german, precum o ceruse discursul tronului. Dar' îi fu acordat.

Ascultă cu un farmec rar
Cerescul viers din depărtare;
Ca să-și urmeze drumul ear',
Puteri în sine nu mai are.
Se simte ca și reținută
În loc de-o mână nevădută.

e) *Cîntecul torcătoarei.*

La al soarelui foc blînd
Cresce-o floare surîdînd.
Floare, caută-a te păzi,
Că 'n curînd ruptă vei fi.

Floare! tu — 'n curînd ruptă vei fi.

Saltă vesel, fusul meu,
Te 'nvîrtesce tot mereu, (bis)
Saltă fusul meu.

Din cea floare dalbă eu
Fire lungi am să torc, ău;
Am să torc îndată, —
Te păzește, fată,
Caută-a te păzi.

Saltă vesel, fusul meu,
Te 'nvîrtesce tot mereu, (bis)
Saltă fusul meu.

(Va urma.)

Acum trebuie să întrebăm: Septenatul e oare într-adevăr pacea? Sub împăratul Napoleon III în Franța fu emisă parola: „Imperul e pacea“. Se poate oare acum tot așa ăce, că septenatul e pacea? Franța însă napoleoneană nu a adus Europei pacea. Din contră, ne-a încurcat lumea în o serie a războaielor celor mai sângeroase.

Venise războiul din Crimeea, apoi cel italian, cel din Schleswig-Holstein, războiul Prusiei și al Italiei contra Austriei în anul 1866, și în fine războiul din 1870, în care Franța napoleoneană s'a consumat, ca să ăcăm așa, ea însăși.

Așa dară s'a arătat în realitate parola: „Imperul e pacea“. În loc de pace a adus o epocă de războaie asupra Europei.

Ne temem foarte mult, că septenatul german nu va fi cu mult mai altfel. Dacă o singură mare putere se ridică prea mult asupra nivelului echilibrului european și ține parat la războiu o armată extraordinar mare, apoi în aceasta zace totdeauna o amenințare a păcii europene, căci nu se poate să nici odată, contra căruia această armată se va întoarce într-o ăi, și de aceea se simt toți amenințați.

„Noi nu vom ave certe cu Rusia“ — ăise principele Bismarck în discursul seu dela 11 Ianuarie — „dacă nu ne punem înaintea ei în Bulgaria. Noi nu ne vom amesteca acolo. Ce ne pasă de Bulgaria? Ce ni-e Hekuba?“. . . . „În Occidentul Europei“ — declară mai departe cancelarul — „zace pericolul. — Vom ave războiu del un atac francez; dacă în ăce ăile, sau în ăce ani, aceasta de sigur nu o sciu“. . . .

Dacă principele Bismarck ocupă și astăzi încă acest punct de vedere, și dacă într-adevăr nu vrea altceva, decât să se apere contra unui atac francez, apoi de fapt putem spera în pace; căci Franța nu va cuteza un atac.

Dar' însă nu e prea probabil, că Germania accelerează armările sale, întăresce armata sa și o provide cu noue arme de repetiție, numai și numai spre a se uita liniștit cu arma la picior preste Rin.

Știm deci înaintea unui mister, a căruia desvîlire trebuie încă așteptată. Septenatul seamănă cu enigma Sphyngei, care poate să devină periculoasă la acela, care nu pricepe adevărata ei semnificație.

Prin aceasta și Rusia se simte constrînsă la o mare rezervă, cu toate că execuțiile, care au avut loc în Ruscuc, sînt o provocare directă la adresa rusească.

Declarările diarului „Journal de St.-Petersburg“, că de acum înainte hotărârile răbdării au fost depassate prin evenimentele recente în Bulgaria, e foarte concevabilă.

Dar' sîntem autorizați să admitem, că această declarație nu va duce la consecuente periculoase păcii europene.

Toate statele armează, asemenea și Austria și Rusia armează, aceste armări însă se dirigează contra unui pericol nedeterminat și necunoscut, contra unei surprize, pe care o aprehendează cineva fără să o cunoască, și pentru care se pregătesce.

Austria și Rusia n'au dispoziția să întoarcă armele una contra alteia.

Aceasta poate fi afirmată cu o oareșicare pozitivitate, cu toate că se întîmplă unele care par a autoriza la vederi contrare.

Dară cine poate spune, până unde principele Bismarck se gîndesc să împingă lucrurile, și ce ăinte urmăresc cu septenatul.

În aceasta zace pericolul și aceasta este cauza întregii neliniște, și de aceea toate statele europene se vîd nevoite să completeze preparațiunile lor de războiu. Septenatul e la chipul păcea, dar' în realitate e o întărire însemnată a partidei militare a Germaniei asupra motivelor și a țintei, asupra căreia nu există destulă claritate. Chiar dacă oficioasele berlineze întoacă melodiile cele mai plăcute de pace pe fluierul lor publicistic, totuși aceasta nu e în stare să risipească temerile europene.

Precum Napoleon fu odată o sursă de neliniște, tot așa acum e Bismarck. Pe cîta vreme Germania, ca statul cel mai tare armat, nu ia inițiativa spre desarmare, apoi atîta timp sabia lui Damocle a unui pericol de războiu va plana asupra Europei și asigurarea, că septenatul e pacea, nu va afla credință.

Revistă politică.

Sibiu, 2 Martie st. v.

O adevărată mulțumire pentru toți cei ce doresc pacea trebuie să fie liniștea ce domnesce de prezent în Petersburg prelungă toată agitația, ce au produs-o și a trebuit să o producă în Rusia ultimele evenimente din Bulgaria. Și este într-adevăr o apariție îmbucurătoare, că aceste evenimente n'au scos până acum pe guvernul rusesc din atitudinea rezervată

ce a dovedit-o de un timp încoace și nu l-au îndemnat încă a interveni în Bulgaria prin un act de violență. Și decorația contelui Herbert Bismarck de către Țarul s'ar pute privi drept un îmbucurător simpo de pace. Întrebarea e numai, dacă poate cineva garanta, că politica rusească va rămîne și mai departe între marginile acestei rezerve. Întocmai cum din actuala situație nu se poate concluda, că Rusia are de gînd să ocupe Bulgaria, nu se poate afirma nici aceea, că o asemenea acțiune va rămîne exclusă pentru totdeauna sau cel puțin pentru cel mai apropiat viitor. Pentru-că înainte de toate trebuie să avem în vedere împregiurarea, că nici Rusia nici vre-o altă putere până în momentul de față n'au indicat nici o cale, care ar duce la o soluție multumitoare a problemei bulgare.

Încercările, pe care le-a făcut Turcia în această direcție, au rămas fără rezultat încă înainte de a izbucni revolta din Silistra și Ruscuc, și de atunci încoace acele nu au mai cîștigat noue șanse. În timpul din urmă se făcea multă vorbă, că Rusia însăși ar întreprinde un pas, spre a face cestiunea bulgară de obiect al unei înțelegeri comune între puteri, și se ăcea, că nota ce ar fi trimis-o cabinetul din Petersburg marilor puteri încă înainte de susprimarea revoltei militare ar fi începutul unei manifestațiuni ruseci în această direcție; scirile cele mai noue însă ne spun, că o asemenea notă nu s'a trimis și că nota din cestiune nu e altceva decât un apocrif. Astfel, după toate aceste, stăm și astăzi acolo unde am stat încă la începutul crizei bulgare. Nici acceptarea septenatului în Germania, nici celelalte evenimente ce s'au petrecut în timpul din urmă nu au contribuit întru nimic la limpedirea situației; puterile cele mari, statele cele mici, toate își înmulțesc puterile armate, în dreapta și în stînga se fac pregătiri militare, dar' nimeni nu scie ce are să se întîmple, dacă are în curînd să izbucnească și unde are să izbucnească ceva.

Din o scrisoare pe care o primesc din Berlin „Pol. Korr.“ și care se ocupă cu cestiunea bulgară, extragem următoarele lucruri mai esențiale:

„Ceea-ce e mai caracteristic în atitudinea cercurilor politice din Berlin și în foile germane normative, e extrema rezervă ce o păstrează. În cercurile politice mai înalte această rezervă există în măsură potenată. Causa acesteia zace în precauțiunea ce a devenit aproape neîncercare, pe care Germania e nevoită a o ave în urma limbajului neprietinos al foilor ruseci și în urma relei interpretări a ori-cărui cuvînt ori pas al guvernului german în toate cestiunile ce privesc cabinetul din Petersburg. Sub manifestațiunile antigermane ale presei ruseci are să sufere mai mult Rusia însăși. Dacă opinia publică a Rusiei nu va învăța în curînd la omenie pe foile panslaviste, atunci nu vor lipsi nici urmările, care vor face mari servicii partidului de resturnare din Rusia și tendențelor lui antidinastice. Cât privesc de altmîntrelea trimbițata pasivitate a Rusiei în afacerile bulgare, spre a-și pute arunca privirile asupra raporturilor din Germania și Franța, în curînd se vor pute aduce dovezi, dacă acest indiferentism există într-adevăr ori numai în capetele politice miopi. Pasagiul foaiei „Journal de St. Pétersbourg“ despre marginile trecute ale răbdării s'ar pute înțelege în sensul din urmă, dacă o lipsă absolută de sciri despre o procedură faptică și hotărîtoare a Rusiei, fie numai și pe cale diplomatică, nu ne-ar întări totodată în credința, că cuvintele cele sînt numai frase lipsite de ori-ce însemnatate.“

Cât privesc în special relațiunile dintre Rusia și monarhia noastră, prin Paris se vorbește, că raporturile între cabinetele din Viena și Petersburg nu s'au tulburat prin evenimentele din Bulgaria, dar' cu toate aceste scirile despre o înțelegere a acestor două state sau cel puțin despre o inițiere a aceleia sînt premature.

Biserica în serviciul „kultur-egylet“-ului.

(Urmare și fine.)

În sfîrșit îmi terminiez reprezentațiunea, care și așa s'a extins prea departe, dar' a rămas încă destul de mancă, dacă avem în vedere trebuințele ce există, — 'mi-o terminiez însă în aceea firmă speranță, că puterea materială a reuniunii ce crește mereu în cel mai apropiat viitor va oferi din nou mod și privilegiu, ca districtul meu

să poată din nou adresa reuniunii o reprezentațiune și un ofert, și astfel împreunându-și slabele puteri cu cele ale celorlalte biserici maghiare să poată face noue servicii interesului rasei maghiare din părțile ardelen.

* * *

Sumând toate competențele personale și cheltuielile reale ce le-am înșirat în punctele de mai sus, rezultă, că în contractul ce se va încheia între district și reuniune, prelungă modalitățile ce reuniunea le-a acceptat deja în principiu, sînt a se lua:

1. Sub titlul de competențe personale, pe un timp de 32 ani, garantarea unui capital de 119,000 ce corespunde unei sume de 5980 ajutoare anuale, respective îngreunarea bugetului reuniunii cu amintitele competențe anuale drept camete.

2. Sub titlul cheltuielilor reale sînt a se lua în contract 53,200 fl. Districtul e aplecat a licuida această sumă numai decât în scopul investițiilor înșirate și a lua asupra-și reîntregirea acesteia pe calea unui procent și jumătate, sub condiția, că reuniunea își îngreunează propriul ei buget pe timpul amintit cu cametele de 5% ale aceleia, adică cu 2660 fl.

Suma acestor două pozițiuni e de 8640 fl. competențe personale pentru termenul contractului. Afară de aceasta, după expozitul tabelar, districtul își îngreunează propriul seu buget cu 2800 fl. de asemenea competențe personale și cu 1 1/2 procente ale întregii sume, adică cu 2592 fl.

Drept justificare a proiectelor ce le-am făcut ăin, că e de lipsă să mai alătur aici charta specială interconfesională și de naționalități a părților ardelen compusă de mine, precum și un expozit tabelar despre ajutoarele înșirate mai sus.

Rog în sfîrșit pe onoratul comitet, să delege din sînul seu o comisiune spre statorirea textului contractului ce are să se încheie între reuniune și district, prelungă rezervarea dreptului de aprobare a adunării districtuale generale; o comisiune, care are să se pună în atingere cu delegații consiliului directoric al districtului meu bisericesc.

Cerînd binecuvîntarea dumnezească pentru lucrarea comună și alianța patriotică a reuniunii cu bisericile maghiare surori, rămân, prelungă expresiunea deosebitei mele stime,

al onoratului comitet

Cluj, 4 Ianuarie 1887.

serv patriotic

Dominic Szász,
episcop ref. ardelen.

Correspondență particulară

a „Tribunei“.

Arad, 12 Martie n. 1887.

Este odios lucru a sta necontentit la maidan pentru patima unor oameni, care 'și-au perdut sîrita.

Și tribularea nu mai înceată.

Nici că poate înceta.

Căci, dacă întreprinzi ca și altă lume o acțiune politică în Arad, întîmpini un moloch; voesci a întemeia un institut economic, dai de același moloch; vrei să ridici un paladiu culturii femeii române, și molochul îți umblă în călcăiu, cu nesățioasă-i cascadă.

Nici nu mai vorbesc de chivernisirea afacerilor naționale-bisericesci, unde molochul își are așternutul seu; nici ranele trecutului nu le mai ating, ajunge-ne păharul amărîciunii prezentului.

În fruntea acestui moloch stă vechiul investigator Ioan Popovici Dessean.

Tradițiunile personale și locale exploatate cu un particular cinism, ear' de altă parte patronagiul înaltelor sfere cuvioase, vrednic de o mai nobilă afecțiune, fi sînt ultimul razim în agonia sfîrșitului seu politic social.

Și generația mai nouă, care cu un trup și suflet s'a aventat de sub această vitregă tutelă, sus la spiritul dominant românesc, creator și alcătuitor, care nu pactează cu interese personale și cu sofisme subiectice, cînd e vorba de soarta poporului nostru; ăic, această pleiadă de oameni, de câte-ori întreprinde vre-o acțiune politică socială, pas din pas întîmpină aceeași repulsiune din partea „viciosului cerc“ al dlui Dessean.

Aceste două poluri opuse formează „punctul disonant“ în Arad ce a nedumerit pe onorabilul „părinte“ din Nr. 45 al „Tribunei“, și colisiunea acestor poluri se reflectează asupra întregului teren de activitate publică națională, spre osînda Aradului.

Nu „colisiunea afecțiunilor personale“ este dar' vehiculul împărechierilor din Arad, ci colisiunea principiilor de conduită politică-socială. O lume nouă vrea să-și elupte locul ce 'i-l-a destinat spiritul timpului și propria ei vîrte, ear' lumea veche nici nu vrea să între onorific în noua viață, nici nu-i cedează legitimul loc, până la frîngerea pînei. Aceasta este situația.

Nu facem frage.

S'a decretat la 1884 solidaritatea națională opozantă sistemului de guvernare dominant, ear' dl Dessean face treabă comună și pactează în numele poporului românesc cu guvernul strivitor. Generația nouă a avut dreptul și datorința a apăsă principiul politic-național enunțat la Sibiuu contra disidenților. Așa s'a făcut faimoasa scisiune dela 1884.

O bancă românească încă reprezintă un principiu național economic, și când în toamna trecută se angajă tinera generație la întemeierea unui institut de credit și economii, earăși a înțimpinat repulsiunea „viciosului cerc” Dessean-esc. Banca s'a înființat, „copiii” au fost onorați de onorabili „betrâni” ai nației cu un prisos de 310 acții la o 1000, un eclatant vot de încredere pentru pornirile copiilor.

De daraverile locale, cum e candidarea Ungurilor în comunele românești contra candidaților naționali, la ultimele alegeri municipale ș. a., nici nu mai pomenesc, cari însă earăși nu se pot cualifica de „colisiuni de afecțiuni personale”.

— Dar' s'e merge de „colisiuni de afecțiuni personale”. Era în prima lună a anului 1884, încă înainte de scisiunea politică, când earăși în cercul tinerelor dame inspirate de geniul cel bun al neamului nostru s'a plâsmuit idea „Reuniunii femeilor române” cu scop de a ridica un institut superior de fete în Arad. Și cuvântul trup s'a făcut.

În aceeași lună și an se și constituie un comitet pentru înființarea „Reuniunii”, alegându-și de președintă pe cea mai chemată după vârstă și poziția sa, pe doamna Hermina P. Dessean, pe lângă care spre nefericirea „Reuniunii” bona fide fu ales și dl Dessean „bărbat de încredere”.

Și în Martie deja se ține a doua adunare generală, în care se stăviresc statutele.

Câteva luni se discută apoi asupra competenței consistoriale de a aproba statutele în sfera autonomiei sale, în care discuțiune earăși capriciul d-lui Dessean își are partea lui. Ear' după aceste păreau a fi condamnate statutele la somnul cel de moarte în pulpitul „bărbatului de încredere” Dessean.

Și nu era de a le mai scoate de acolo.

Atunci damele inițiatoare s'au simțit motivate a nu mai lăsa la discrețiunea unui singur om de dubioasă bunăvoință o sfântă cauză, pentru care dînele sînt angajate cu răspundere înaintea publicului, în al cărui nume și cu al cărui sucurs s'au pus temelile „Reuniunii”.

Astfel în prima lună a anului 1885, patru din acele dame inițiatoare și membre ale comitetului, reclamează în persoană dela dl Dessean statutele, spre a le promova înșile la guvern pentru încuviințare și definitivă constituire. Dar' aici au fost întimpinate de brutale insulte, proprii numai celor mai degenerate și inculte sfere. Acest tratament a făcut apoi unor dame din comitet imposibilă reîntarea în casa d-lui Dessean.

La o lună două după acest incident, în sfârșit, s'a îndurat a le subșterne dînsul la guvern, de unde în toamna aceluiași an resosesc spre modificare și întregire, ear' după urmata modificare se subștern de nou la începutul anului 1886, de unde resosesc încuviințate la mîna d-lui Dessean pe la începutul lui Noemvrie a aceluiași expirat an.

Et nunc venio ad fortissimum. De atunci și până astăzi, când scriem 12 Martie 1887, statutele earăși sînt puse la repausul pulpitalui; acolo unde cerberusul nu lasă să între zăranie de om.

Dl Dessean anume pretinde acum, că ședințele comitetului sînt legate de casa presidenței, care pentru damele insultate a devenit imposibilă, ear' între acestea cu o minoritate a comitetului insuficient de conlus valid, urmează a sîmna vînt, ca vîfor să fie secerișul nobilei întreprinderi culturale.

Așa s'a format fracțiunea, care într'un mod necualificabil a împroșcat arangiatorii balului din 17 Februarie pe contul „Reuniunii”, ce a produs nedumeririle generale exprimate de zelosul „părînte” și față cu cari nedumeriri nu mai putem tăce.

„Colisiune de afecțiuni personale” s'ar putea numi acest regretabil „affair”, numai încât s'ar personifica reacțiunea în persoana d-lui Dessean, căci acest „affair” nu a fost altceva, decît noul conflict între spiritul alcătuitor și spiritul distrugător.

Aici mă opresc. Metehnele de sub culise, până când rămân sub culise și sofisme, cu cari trăgănează constituirea, le ignorez; și mă opresc în speranța, că aceste relevări vor ajunge pentru dumerirea onoratului public, cu drept cuvînt consternat de cele ce se petrec în Arad, și pentru formarea unei „drepte judecăți” asupra „investigatorilor de rău de o parte, ear' de altă parte vor face să se înțeleagă, că colisiunile din Arad

nu sînt „colisiunile afecțiunilor personale”, ci colisiunea duor principii de conduită politică-socială diametral opuse.

Am răspuns „opiniunii publice nedumescite”, acum urmeze-î „dreapta judecată”.

Unul pentru toți.

Cronică.

Distincțiune pentru inventatorul pușcii cu repetiție. Maiestatea Sa a dăruit inginerului Ferdinand Manlicher, în considerare meritelor ce și-le-a câștigat pentru înarmarea armatei, ordinul coroanei de fer clasa a III-a

Sciri militare. Maiestatea Sa ces. reg. apostolică a dispus pensionarea generalului de artilerie și comandant al corpului de armată VI din Cașovia, George cavalier de Kees, la propria-i cerere. Ear' în considerare credincioaselor servicii prestate în decurs de 50 ani atât în vreme de război, cât și în vreme de pace i-a dăruit marea cruce a ordinului Leopoldin împreună cu decorațiunea de război a crucii de cavalier. În locul acestuia a numit Maiestatea Sa de comandant al corpului VI de armată, pe M. L. și comandant al diviziei de infanterie 32 Teodor Braumüller de Tannbruck. Mai de parte a dispus Maiestatea Sa pensionarea M. L. van der Sloot de Vaalmingen, comandant al diviziei de infanterie 15 la propria-i cerere. Ear' în urma credincioaselor servicii prestate în decurs de mai mulți ani i-a dăruit ordinul crucii de fer clasa a II-a. Comandant al diviziei de infanterie 32 a fost numit generalul Groller de Mildensee, ear' comandant al diviziei de infanterie 15 a fost numit generalul Mossig. A mai dispus Maiestatea Sa concedierea în poziția supnumerată cu competențele cuvenite a comandantului diviziei de infanterie 16 (Sibiu) M. L. Ernst Machek, ear' de comandant al acestei divizii a numit Maiestatea Sa pe generalul George baron de Waldstätten, până acum comandant al brigăzii de infanterie 58.

Numiri. Președintele tribunalului reg. din Elisabetopol a numit pe Dionisiu Gagyi, fost practicant de administrațiune, de practicant cu diurnă la judecătoria cercuală din Sighișoara. — Ministrul ung. de culte și instrucțiune publică a înțirnit definitiv în postul seu pe Irma Pataky, învățătoare ordinară la școala de stat de fete din Orăștie.

Gloatele. În urma unei ordinațiuni circulare a ministerului comun, de război sînt provocate trupele armatei, a marinei și a autorităților de evidență, ca toate cărțile fundamentale ale subdespărțimintelor acelor persoane ce au fost deja demise din armata comună ori dela honveți, și cari sînt indigeni ai țerilor de sub coroana st. Stefan, dacă aceste persoane sînt obligate la gloate în chemarea întâiu ori a doua (dela cei născuți la 1845 încoe), să trimită aceste cărți fundamentale comandelor de gloate, la care aparține fiecare.

Promoțiune. Iustin Colbasi de Ormeniș, fiul d-lui T. de Colbasi din Cut, a fost promovat de doctor în medicina universală în 8 Martie n. la universitatea din Graz.

Închiderea de scoli în Sibiuu. Astăzi au fost închise toate grădinele de copii precum și școalele elementare pe timp nedeterminat, în urma epidemiei de pojar ce grasează aici.

De ale „kultur-egylet”-ului. În ședința comitetului ținută la 12 Martie n. s'a hotărît, ca comitetul din capitala Ungariei să fie rugat a arangia un mare bazar ardeleneș, ear' în Szepi-Szent-György se va arangia o expoziție sêcuească. Față cu echipamentul gloatelor, reuniunea a luat asupra-și sarcina, de a mijloci ofertele industriașilor ardeleni. Înființarea unui institut de credit cu sediul Cluj s'a exprimat ca hotărîre.

Limba rutenă în școlile din Galiția. Ministrul de instrucțiune austriac a ordonat, ca începînd cu semestrul viitor, în institutele de învățămînt din Galiția, să se învețe limba rutenă ca studiu obligat atât în clasele normale, cât și în fiesce-care an al gimnasiunii și adevă în același număr de oare de învățămînt la săptămîna în care se învață limba polonă.

Din Agram ni se spune, că Harambasics și Kokotovics de curînd condamnați pentru înaltă tradare au fost puși pe picior liber.

Spioni rusesci. Cercetarea în contra arestatului agitator rusesc Pankiewitz ia dimensiuni tot mai mari. În Podwaloczyska a fost arestat conductorul de căi ferate, care sta în legătură cu gendarmeria de graniță rusească, o perchisiție domiciliară s'a făcut la preotul rutean Dudykiewitz din comuna Rudno lângă Lemberg. — În Cracovia a fost eliberat sergentul rusesc Mihail Krieger, bănuît de spionaj rusesc, se ștece la ordin mai înalt.

Tarul și Tarevna vor pleca la 19 Martie n. la Berlin, pentru-ca să asiste și ei la sêrbarea aniversării a 90-a a zilei născerii împăratului Wilhelm.

Convenția comercială germano-română. Din cercuri bine informate se spune, că în zilele aceste s'a subscris la București de către reprezentanții Germaniei și de către ministrul de ex-

terne al României o învoeală, prin care convenția comercială germano-română dela 1877 suferă unele schimbări și întregiri. România scade pentru unii articoli de export de proveniență germană din vama convențională. Acești articoli sînt: tort de lână, fabricate jumătate de mêtasă, articoli de confecțiune, măruri de fer, oțel, blănărie și ferărie. Afară de aceste se mai învoește România la o scădere a vămii convenționale pentru exportul de hărție, măruri de cartonage, bumbac fin, măruri de lână etc. Pentru aceste Germania dă liber exportul cerealelor, făinei, petrolului, lemnului de lucru, șelui și a mărurilor de ceară. Învoirea întră în vigoare trei săptămîni după schimbarea ratificațiunilor.

Secretarul de stat german, contele Herbert Bismarck a primit cu ocaziunea zilei născerii dela împăratul rusesc ordinul „vulturului albu”.

Ferdinand de Lesseps forcează în Berlin mereu obiectul celor mai simpatice ovațiuni. Săm-bătă înainte de ameați a primit Lesseps pe ministrul plenipotențiar rusesc Schuvaloff, ear' după ameați pe principele Bismarck.

Noue execuțiuni în Bulgaria. „Neues Pester Journal” primesc din București următoarea depeșă: „Din Ruscic se depeșează ambasadei rusești de aici, că regenta ar fi schimbat pedeapsa sub-ofițerilor revoltanți în pedeapsă de moarte. În urma acesteia 14 sub-ofițeri au fost împușcați pe șoseaua dela Rasgrad. Poporațiunea jălesce și împodobesce mormintele celor executați”.

Împrumutul bulgar. În 12 Martie n. a trecut Bucureștii plenipotențiarul unui consorțiu englez, care călătorește la Sofia în scopul de a implini ultimile formalități pentru împrumutul bulgar de 1,000.000 punți.

Representantul Rusiei în Cetinie a primit ordinul telegrafic de a se reîntoarce la Petersburg. El a și plecat.

Sesiunea parlamentară în Italia a fost aminată prin un decret regal.

Cutremur de pămînt. Despre cele din urmă cutremuri de pămînt cetim în „Pester Lloyd” următoarele: Graz, 12 Martie n. Prezum se aude ulterior, s'a simțit în Lichtenfeld și Tuffer deja Joi în 10 l. c. n. la 3 oare dimineața un slab cutremur de pămînt. Genua, 12 Martie n. Ieri după ameați între oarele 3 și 10 și 3 și 20 s'a întemplat nouă cutremuri de pămînt în Alasio, Albegna, Oneglia, Dianamarina, Maurizio, Sanremo, Nizza, Cannes, Cuneo și Modou. Nu s'a întemplat nici o pagubă, dar' pretutinden s'a iscat o mare panică. — Paris, 12 Martie n. Savantul Guy de Manparsant depeșează din Antibes cu data 11 Martie n. Un cutremur violent s'a întemplat astăzi la 2 oare 35 minute. Acest cutremur s'a simțit și la Nizza, Biot și Vallauris. Durata a fost de 15 secunde.

Românii-Macedoneni.

(Conferențele d-lui Profesor Weigand din Lipsca.)

(Urmare și fine.)

În timpul din urmă Românii de prin Macedonia-de-Nord, de prin împregiurimile Monastirului, și de pe la Vlacholivia și Samarina, unde se află peste 60 de sate curat românești, au simțit trebuința de școale românești. Astfel, că au acum un gimnasiu în Monastir cu șese clase și internat și vre-o treizeci de școale elementare prin diferite sate. Gimnasiul din Monastir se află sub conducerea unui Român din Transilvania, un bărbat activ și cu bună cultură. În Vlachoclisura și în alte comune dînsul a găsit și școale de fete dirijate de învățătoare. Pentru formarea învățătorilor și profesorilor se trimit tineri în România și mai cu seamă în București.

Inspectorul general al școalelor și persoana căreia i-se datorează mai ales dezvoltarea simțului național al Românilor din Macedonia e Apostol Măgărit. Ochiul tuturor Grecilor au fost îndreptați dela început asupra sa. Fel de fel de intrigi au făcut pre lungă autoritățile turcesci, arătînd, că propaganda făcută de Apostol Măgărit e cu totul periculoasă imperului otoman, astfel încât ei au reușit să fie exilat nu mai puțin decît de șese ori. În cele din urmă vîdînd, că nici prin astfel de mijloace nu pot să pună capăt activității sale în folosul românismului, au decis să-i curme viața. Și această decisiune s'a luat în capitala Greciei — în Atena. De aci s'au trimis două persoane plătite cu scop de a-l omori. Aceste persoane l-au întîlnit în Monastir, unde au năvălit asupra lui și l-au bătut într'un chip încît credeau, că moartea are să

1) Asupra acestor tineri, cari se formează în București, ar fi multe de dîs. Eu îi cunosc de aproape și trebuie să mărturisesc, că nu sînt de loc mulțumit cu direcțiunea ce li-se dă. Tinerilor, care se formează pentru o carieră ca aceasta, ar trebui să li-se dea altă educațiune. Am avut și avem o societate macedo-română, în capul căreia se află dl profesor Ureche. Sub dînsul s'au adus mai cu seamă o mulțime de tineri macedo-români în București și s'au împărțit pe la diferite institute de cultură. Acești tineri au fost lăsați însă la voia întemplării și mila Domnului. Nimeni nu s'a mai interesat ce purtare au acesti tineri și ce progres au făcut la învățătură. Este însă adevărat, că unii dintre tinerii macedoneni aduși în București au terminat chiar școale superioare cu succes; mulți însă s'au desvîțat de trailul din patria lor. Dacă școlul societății, când a adus pe acesti macedo-români, a fost și este de a face din ei profesori români în Macedonia, atunci trebuie schimbată direcțiunea dela temelie.

fie consecuența acestei bătăi. Dl Weigand a afirmat, că fapta aceasta este cunoscută de toată lumea.

Asupra relațiilor Românilor-Macedoneni cu Turcii, dl Weigand s'a exprimat în modul următor: Turcii față cu străinii sînt foarte amabili și binevoitori. Față cu indigenii însă și mai ales cu Români, se poartă într'un chip aspru. Turcii ca stăpîni, dispun de bunul Românilor, ca și de al lor propriu. Aci aduse dl Weigand câteva exemple din propria sa experiență, cu care probează, că autoritățile turcesci dispun de animalele Românilor ca de ale lor; că pot să trimită în gazdă la Români pe ori-și-cine fără cea mai mică despăgubire. Cât despre soldați, ei pot să iee ori-și-ce vor afla la dînșii.

Justiția turcească e într-o stare demnă de plîns. Dacă un Turc are vre-un proces cu un creștin, Turcul va câștiga totdeauna, ear' creștinul va pierde. Dacă se ceartă încă doi creștini unul cu altul, atunci va câștiga acela, care a plătit mai mult. Corupțiunea aceasta e una dintre principalele cauze ale înmulțirii hoților în Macedonia. Deși se prinde astăzi, de exemplu, o bandă de hoți, mîne sînt făcuți însă scăpați, căci autoritățile și păzitorii se pot foarte lesne cumpăra de hoți sau de instigatorii lor.

Un contingent însemnat pentru înmulțirea hoților l-au dat anul acesta soldații grecesici. Se știe, că în urma unirii Rumeliei-Orientale cu Bulgaria, Grecii s'au preparat de război, amenințînd pe Turcia, că i va declara război, dacă nu se va opune acestei uniri. Înarmarea a durat cam mult și în timpul acesteia sute de soldați au desertat în Macedonia înrolîndu-se în bandele de hoți. Această meserie este dealtmîntrelea încurajată și de unii zeloși din Syllogurile grecesici (comitetele, așa dîse de cultură), care întrefîn în est-mod teama și prin urmare ațită dorința de emancipare a populațiunilor creștine din Macedonia și Epir. Faptele bunele cele mai crude. Mijlocul lor cel mai bun e de a prinde diferite persoane și a le lua cu ei în munți. De aci fac cunoscut familiile, căreia aparțin acele persoane, că le va lăsa libere, dacă va plăti cutare sumă, ear' de nu va plăti, le va trimite capul.

Dl Weigand a istorisit următorul fapt întemplat în vara aceasta în Vlachoclisura. „Cățiva copii se jucau cătră seară pe marginea unui rîu în apropiere de sat. Deodată însă se răped doi hoți și prind un copil în etate de 10 ani și-l duc cu ei în munți. A doua zi fac cunoscut părinților copilului, că l vor da înapoi, dacă le vor trimite 3000 de fr. Sêrmanii părinți n'au putut să adune decît jumătate din suma cerută, pe care le-au trimis-o imediat. Hoții nemulțumindu-se numai cu atât, le-au trimis înapoi suma dată și capul copilului.”

Românii singuri sînt prea slabi, ca să se poată apăra contra acestor bande de hoți, care numai sub un guvern slab au putut să ajungă la o putere așa de mare. Dorința ori-și-căruia om de inimă și cu sentimente umanitare trebuie să fie, ca să se pună odată capăt unei astfel de stări de jale.

Dealtmîntrelea, guvernul otoman, dacă și-ar înțelege bine interesul, ar trebui să apere pe Români de aceste asupriri și chiar să caute să-i facă din ei buni prieteni, căci și interesul lor de apărare este, ca să trăiască liniștiți ca supuși ai imperului, păstrîndu-și naționalitatea și limba lor străbună față cu Grecii și alți apăsători. Această înțelegă comună ar fi însă mai cu înlesnire atînsă, dacă guvernatorii turci din Macedonia și Epir ar înțelege și ei interesul ce-l au Românii de a trăi în pace ca supuși ai Sultanului. Ei i-ar sprigini în dorința ce au exprimat necontent de a introduce în bisericile și în școalele din comunele românești clădite cu banii lor, limba lor maternă în locul limbei grecesice, pe care totuși le este impusă de episcopii din Fanar, agenții neadormiți ai elenismului. Astfel pot ajuta împărăției și Români față cu cuceritorii din meadă-și meadă-noaptea.

Lăsînd la o parte expunerile limbistice, acesta e în scurt cuprinsul cuvîntărilor dlui Weigand. După cît sînt informat, dînsul va face cunoscut rezultatul călătoriei sale mai în detaliu și publicului german și anume publicîndu-l în unul din cele mai răspîndite ziare germane. Din parte-mi nu-mi rămîne altceva, decît a-i dori tot binele, ca să poată ajunge la scopul dorit.

Petru Gârboviceanu.

Lipsca, Ianuarie 1887.

Din public.*)

Mulțumită publică.

Pentru multele dovezi de iubire și condolență ce ni s'au manifestat din incidentul durerii pierderi a iubitelui nostru fiu Victor Eugen, aducem prin aceasta intima noastră mulțumită și recunoștință.

Sibiuu, 1/13 Martie 1887.

Z. și C. Boiu.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiua nu primesc răspunderea.

Posta ultimă.

Ruscic, 13 Martie n. (Scirea „Agenței Havas.”) Degradarea sub-ofițerilor revoltanți s'a efectuit în prezența garnisoanei. Colonelul Filoff a murit. Pedeapsa de moarte a celor două persoane civile, judecate ieri, a fost schimbată în câte 15 ani închisoare de fortăreață.

Redactor responsabil: Aurel Popa.

Tîrgul de pînmători în Steinbruch. În 11 Martie n. s'ia notat: unguresci bătrîni grei 47.— cr. pînă 48.— cr. unguresci grei, tineri 49.— cr. pînă 50.— cr., de mijloc 48.50 cr. pînă 49.— cr., uşori 48.— cr. pînă 49.— cr., marfă ţerănească, grea 47.— cr. pînă 48.— cr., de mijloc 47.— cr. pînă 48.— cr., uşoară 46.— cr. pînă 48.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. pînă — cr., transito de mijloc — cr. pînă — cr. transito uşori — cr. pînă — cr., transito sîrbesci grei 44.— cr. pînă 46.— cr., transito de mijloc 43.— cr. pînă 45.— cr., transito uşori 43.— cr. pînă 45.— cr., îngrăşaţi cu ghindă — cr. pînă — cr. per 4% umpenică la gară.

Tragerea din 12 Martie st. n.
Budapesta: 87 79 77 40 88.

Cota oficială dela 12 Martie st. n. 1886.			
Renta amort. (5%)	Cump.	91.1/2	vënd. 92.1/2
„ Rur. conv. (6%)	„	83.40	„ —
Act. de asig. Dacia-Rom.	„	244.1/2	248 —
Banca națională a României	„	915.—	925 —
Împr. oraș. București	„	33.—	36.—
Act. de asig. Națională	„	190.—	200.—
Credit mob. rom.	„	—	—
Scrisuri fonciare urbane (5%)	„	80.1/2	80.1/2
Schimb 3 luni	„	—	—
Societ. const.	„	128 60	—
Aur	„	18.—	18.1/4

din 12 Martie st. n. 1887.		
Bentă de aur ung.	6%	—
„ „ „	4%	100 10
„ „ hârtie	5%	88 80
Împrumutul căilor ferate ung.		149. —
Amortisarea datoriei căilor ferate	de Ost ung.	
(1-a emisiune)		97. —
Amortisarea datoriei căilor ferate	de Ost ung.	
(2-a emisiune)		124. —
Amortisarea datoriei căilor ferate	de Ost ung.	
(3-a emisiune)		115. —
Bonuri rurale ung		104. —
„ „ „	cu cl. de sortare	104. —
„ „ „	bănăţene-timigene	104. —
„ „ „	cu cl. de sortare	104. —
„ „ „	transilvane	104. —
„ „ „	croato-slavone	—
Despăgubire pentru dişna ung. de vin		97. —
Împrumut cu premiu ung.		110 50
Losuri pentru regularea Tisei şi Seghedin		122 75
Renta de hârtie austriacă		79 75
„ „ argint austriacă		80 50
„ „ aur austriacă		109 25
Losurile austr. din 1860		152. —
Acţiunile băncii austro-ungare		850. —
„ „ de credit ung.		294 75
„ „ „ austr.		286 50
Argintul		—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. şi ec. „Albina“		102. —
Galbeni împărăteşti		6. —
Napoleon-d'or.		10 00
Mărci 100 imp. germane		62 70
Londra 100 Livres sterlini		128. —

din 12 Martie st. n. 1887.		
Renta de aur ung.	6 ⁰ / ₁₀	100 15
„ „ „	4 ⁰ / ₁₀	88 60
„ „ hârtie	5 ⁰ / ₁₀	148 25
În rîmulul căilor ferate ung.		97.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.		124 —
(1-a emisiune)		114.90
(2-a emisiune)		104.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.		104.—
(5-a emisiune)		104 —
Ponuri rurale ung.		104 25
„ „ „ cu cl. de sortare.		104 —
„ „ „ blănă țene-timișene		104 60
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare		104 25
„ „ transilvane		104 60
„ „ croato-slavone		98 75
Despăgubire pentru dițina ung. de vin		120 75
Împrumut cu premiu ung.		122 60
Lesuri pentru regularea Tisei și Seghedin		79 90
Rentă de hârtie austriacă		80 50
„ „ argint austriacă.		110.90
Rentă de aur austriacă		132 75
Lesuri austr. din 1860		856 —
Acțiunile băncii austro-ungare		294.75
„ „ de credit ung.		285.80
„ „ „ „ austr.		6 02
Argintul.		10.09
Galbeni împărătești.		62.65
Napoleon-d'ori.		127.80
Mărci 100 imp. germane		
Londra 16 Livres sterlingi		

din 14 Martie st. n. 1887.			
Hartie-monetă română	Camp.	8.35	vënd. 8.45
Lire turcesci	"	11.25	" 11.35
Imperiali	"	10.25	" 10.35
Ruble rusesci	"	1.11	" 1.12

Alife antiseptică pentru rane de **Dr. G. Heiner**
în Esslingen I. N., aplicată cu mult succes de
 către autorități la rane de strivitură, tăietură și
 arsură, la eczeme, pecingine, decubitus (zăcere în
 pat timp mai îndelungat) și la toate umflăturile
 — și cele syphilitice. — Indispensabilă pentru
 aceia, care păimesc de asudat picioarelor, de
 rane la picioare și de mâni crecate.

În doze de câte **35 cr., 70 cr.** și și mai mari se află în farmacii. [411] 3—12

Depositar general pentru Ardeal:
Farmacia lui Carol Müller în Sibiu.

Societatea de împrumut și păstrare „**Aurora**“ din Năsăud
va ține

în Năsăud la 3 Aprilie 1887 st. n. 10 oare a. m.

1. Raportul directorului, cassarului și comisiunii censurătoare.
2. Pertractarea propunerilor relativ la modificarea statutelor.
3. Constituirea administrațiunii prin alegerea directorului, amployaților, a consiliului administrativ și a comisiunii censurătoare.
4. Pertractarea altor propuneri de interes pentru societate.

Nășed, 1 Martie 1887.

Consiliul administrativ.

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1886.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiu				
	Tren mixt	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de persoane		Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de persoane	Tren de persoane		Tren omnibus	Tren mixt	Tren omnibus	Tren de persoane						
Viena	11.10	7.40			Bucuresti				7.30	Viena	11.10	12.10		Teiuș	3.49	11.24	2.40		Copsa mică		2.02	3.55		
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.20	Predeal				1.14	Budapesta	8.20	9.05		Alba-Iulia	4.39	12.19	3.59		Șeica mare		2.29	4.22		
Szolnok	11.05	4.05	5.40	9.26	Timiș				1.45	Szolnok	11.20	12.41		Vințul de jos		12.30	4.22		Loamneș		3.04	4.57		
P. Ladány	2.02	5.45	5.58	11.40	Brașov	{	—		2.32	Arad	4.10	5.45		Șibot		1.01	4.51		Ocna		3.30	5.23		
Oradea-mare	4.12	6.58	8.30	1.28		{	4.16		7.47		7.04	4.30	6.—	Orăștia		1.32	5.18		Sibiu		3.50	5.43		
Vărad-Velenceze		7.03	9.14	1.52	Feldioara		5.02		8.24	Glogovaț	7.22	4.43	6.18	Simeria (Piski)		2.31	6.15				9.31	10.50		
Fugyi-Vásárhely			9.24	2.—	Apatia		5.43		8.51	Gyorok	7.58	5.07	6.38	Deva		2.52	6.35				9.55	11.14		
Mező-Telegd		7.33	10.19	2.34	Ágostonfalva		6.15		9.14	Pauliș	8.17	5.19	6.51	Branictea		3.23	7.02				10.20	11.39		
Rév		8.54	11.38	3.18	Homorod		7.06		9.51	Radna-Lipova	8.36	5.41	7.10	Ilia		3.55	7.28		Șeica mare		10.48	12.07		
Bratca			12.16	3.41	Hașfalău		8.52	11.03		Conop		6.09	7.37	Gurasada		4.08	7.40		Copsa mică		11.11	12.30		
Bucia			12.54	4.01	Sighișoara		9.31	11.26		Bérvava		6.28	7.55	Zam		4.44	8.11							
Ciucia		8.58	1.57	4.26	Elisabetopole		10.16	12.—		Soborșin		7.25	8.42	Bérvava		5.30	8.46							
Huedin		9.28	3.11	5.08	Mediaș		10.57	12.29		Zam		8.01	9.12	Conop		6.27	9.33							
Stana			3.40	5.27	Copsa mică	{	11.19	12.44		Gurasada		8.34	9.41	Radna-Lipova	9.06	7.28	10.27	5.58						
Aghirș			4.15	5.50	Mickasasa		11.52	1.05		Ilia		8.55	9.58	Pauliș		9.26	7.43	10.42	6.18					
Ghirbău			4.36	6.02	Blaj		12.31	1.34		Branictea		9.19	10.17	Gyorok		9.46	7.59	10.58	6.38					
Nădășel			4.58	6.24	Crăciunel		12.48	1.46		Deva		9.51	10.42	Glogovaț	10.21	8.28	11.35	7.13						
Cluj	{	10.28	5.26	6.43	Teiuș		1.51	2.19		Simeria (Piski)		10.35	11.07	Arad	{	10.38	8.42	11.39	7.30					
Apahida	11.—			7.08	Áiud		2.18	2.39		Orăștia		11.11	11.37	Szolnok		9.17	12.31							
Ghirăș	11.19			7.36	Vințul de sus		2.48	3.01		Șibot		11.43	12.—	Budapesta		2.32	5.12							
Cucerdea	1.06			9.16	Uioara		2.56	3.08		Alba-Iulia	8.05	12.36	12.46	Viena		6.—	8.20							
Uioara	1.13			10.—	Cucerdea		3.14	3.22		Teiuș	8.59	1.29	1.41			3.—	6.05							
Vințul de sus	1.20			10.09	Ghirăș		4.01	3.56																
Áiud	1.41			10.19	Apahida		5.28	5.10																
Teiuș	2.10			10.48	Cluj	{	5.56	5.30																
Crăciunel	2.35			11.34		{	6.31	6.03	8.—															
Blaj	2.48			12.12	Nădășel		6.52	6.21	8.36															
Mickasasa	3.20			12.30	Ghirbău		7.08		9.02															
Copsa mică	3.41			12.52	Aghirș		7.23		9.32															
Mediaș	4.—			1.52	Stana		7.50		10.11															
Elisabetopole	4.35			2.18	Huedin		8.12	7.14	10.51															
Sighișoara	5.10			3.03	Ciucia		8.52	7.43	12.16															
Hașfalău	5.37			3.59	Bucia		9.10		12.50															
Homorod				4.28	Bratca		9.29		1.21															
Ágostonfalva				6.16	Rév		9.41	8.22	2.02															
Apatia				6.44	Mező-Telegd		10.24	8.48	3.06															
Feldioara				7.43	Fugyi Vásárhely		10.43		3.38															
				8.11	Vărad-Velenceze		10.53		3.54															
				8.41					4.05															
Brașov	{			9.21	Oradea-mare	{	11.—	9.13																
Timiș	1.55					{	11.15	9.18	10.55															
Predeal	2.53				P. Ladány		1.09	10.38	1.23	5.17														
	3.28				Szolnok		3.29	12.20	3.24	5.25														
Bucuresti	9.35				Budapesta		6.38	2.15	7.45	10.—														
					Viena		3.—	8.—	6.05															

Nota: Numerii încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiu, sub responsabilitatea lui Michail Gerula